

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

85762

Patent dodatkowy
do patentu nr 50976

Zgłoszono: 06.07.1973 (P. 163907)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.09.1974

Opis patentowy opublikowano: 28.02.1977

MKP
E04b 1/35

Int. Cl.²
E04B 1/35

Twórcy wynalazku: Henryk Buszko, Aleksander Franta, Konrad Korpys

Uprawniony z patentu: Pracownia Projektów Budownictwa Ogólnego, Katowice (Polska)

Sposób wykonywania wielokondygnacyjnych budynków

1

Wynalazek dotyczy rozszerzenia możliwości wykonywania wielokondygnacyjnych budynków według patentu nr 50976.

Sposób wykonywania wielokondygnacyjnych budynków według patentu głównego nr 50976 polega na tym, że na stropie piwnic lub najniższej kondygnacji wykonuje się poszczególne stropy kładąc jeden na drugim, które ułożone są tym sposobem w stosie, a na ostatnim stropie kładzie się dach. W stropach pozostawia się otwory usytuowane w osiach słupów. W piwnicy, w osi słupów pozostawia się wolne miejsca, przy czym każdy ze słupów piwnicznych składa się z kilku gałęzi usytuowanych wokół otworu w stropie. Pod wstawionymi w otwory w stropach słupami wyższych kondygnacji ustawia się podnośniki, za pomocą których wypycha się ku górze prefabrykowane, żelbetowe lub stalowe odcinki słupów. Łączenie poszczególnych odcinków słupów w jedną całość odbywa się w kondygnacji piwnicznej. W odpowiednich miejscach łączy się poszczególne stropy ze słupami, które podnoszone są wraz z nimi lub z wykonanymi w tym czasie gotowymi kondygnacjami. Synchronizacja podnoszenia każdej kondygnacji może być przeprowadzona centralnie lub indywidualnie. Opisanym wyżej sposobem można również podnosić dach na określoną wysokość przed wykonaniem stropów pośrednich.

Jednakże sposób wykonywania wielokondygnacyjnych budynków według patentu nr 50976 ma tę wadę, że zakres jego stosowania jest ograniczony do udźwigu podnośników i nośności urządzeń podnośnych.

Celem wynalazku jest usunięcie tej wady i rozszerzenie możliwości wykonywania budynków, do budynków, któ-

2

rych ilość kondygnacji jest większa, niż to wynika z uniosu urządzeń podnośnych.

Zgodnie z wytyczonym zadaniem cel ten osiągnięto przez zastosowanie wypychania wielostopniowego, które polega na przeniesieniu urządzeń podnośnych na najwyższą, odpowiednio przygotowaną kondygnację wypchniętej dolnej części obiektu, pierwszego stopnia wypychu i rozpoczęcie procesu wypychania od nowa, poczynając od tego górnego poziomu, jako drugiego stopnia wypychania. Istnieje możliwość powtórzenia tego procesu kolejno z najwyższych kondygnacji dalszych stopni.

Sposób wypychania wielostopniowego według wynalazku jest dokładniej wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój najniższej kondygnacji budynku i usytuowanie urządzeń podnośnych, fig. 2 – przekrój budynku pierwszego stopnia wypychu i usytuowania urządzeń podnośnych na najwyższej kondygnacji, fig. 3 – przekrój budynku po zrealizowaniu drugiego stopnia wypychu.

Po ustabilizowaniu się na fundamentach konstrukcji budynku, odpowiednio wzmocnionej, zdolnej do przejęcia obciążeń wyższego stopnia i pełnego jej zespolenia z wykonanymi częściami budowli, w zakresie zapewniającym jej stateczność, następuje przemieszczenie urządzeń podnośnych z poziomu 1 (fig. 1), na poziom 2 (fig. 2). Następnie przebieg realizacji n-tych kondygnacji drugiego i ewentualnie dalszych stopni wypychu odbywa się sposobem według patentu nr 50976.

Wzmocnienie konstrukcji może nastąpić przez zwiększenie wytrzymałości szkieletu, bądź przez dodanie trzonu lub trzonów nośnych, z którymi kolejne stopnie wypy-

chanego szkieletu zostają, kolejno zespolone, bądź też przez wzmocnienie szkieletu i wprowadzenie współdziałających trzonów, jako działania łącznego. Trzon może być wykonany wyprzedzająco z własnych urządzeń, bądź też sukcesywnie z urządzeń zainstalowanych na wypychanym szkielecie.

Kondygnacje techniczne, z których następuje wypychanie kolejnych stopni mogą być przygotowane bądź jako stałe części budowli, lub też jako wzmacniające konstrukcje demontowalne, których usunięcie następuje po ustabilizowaniu konstrukcji wypchniętego stopnia na fundamentach i zespoleniu go z poprzednio wykonaną częścią budowli. Jako pomosty robocze przy górnych kondygnacjach technicznych stosuje się dowieszone konstrukcje rozbieralne, bądź też odpowiednio wykształcone stałe części realizowanej budowli.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wykonywania wielokondygnacyjnych budynków o konstrukcji szkieletowej lub płytowo-słupowej ze

stropami, lub całymi kondygnacjami wykonywanymi na poziomie terenu, których prefabrykowane żelbetowe lub stalowe odcinki słupów stanowiących pionowy układ nośny budynku łączy się ze sobą w piwnicy lub najniższej kondygnacji, a następnie wypycha do góry przez otwory pozostawione w stropach jeden na drugim w stosie, przy czym poszczególne stropy łączy się ze słupami na poziomach wykonania tych stropów, przed ich wypychaniem, według patentu nr 50976, znamienny tym, że urządzenia podnośne po zakończeniu pierwszego stopnia wypychu przemieszcza się z poziomu najniższej kondygnacji (1) na najwyższą, odpowiednio przygotowaną kondygnację, wypchniętej dolnej części obiektu (2) i rozpoczyna przebieg wypychania od nowa, poczynając od tego górnego poziomu, jako drugiego stopnia wypychania, przy czym istnieje możliwość powtórzenia tego procesu kolejno z najwyższych kondygnacji dalszych stopni.

